

ENGELSK SPRINGER SPANIEL

Raskompendium
2014

förord

Välkommen till en detaljerad studie av engelsk springer spaniel, den äldsta av de engelska fågelhundarna.

Vår målsättning med detta kompendium är att på bästa möjliga sätt belysa det som är viktigt vid bedömning av rasen engelsk springer spaniel och att förtydliga rasstandarden med ingående och förtydligande kommentarer i kombination med bildmaterial.

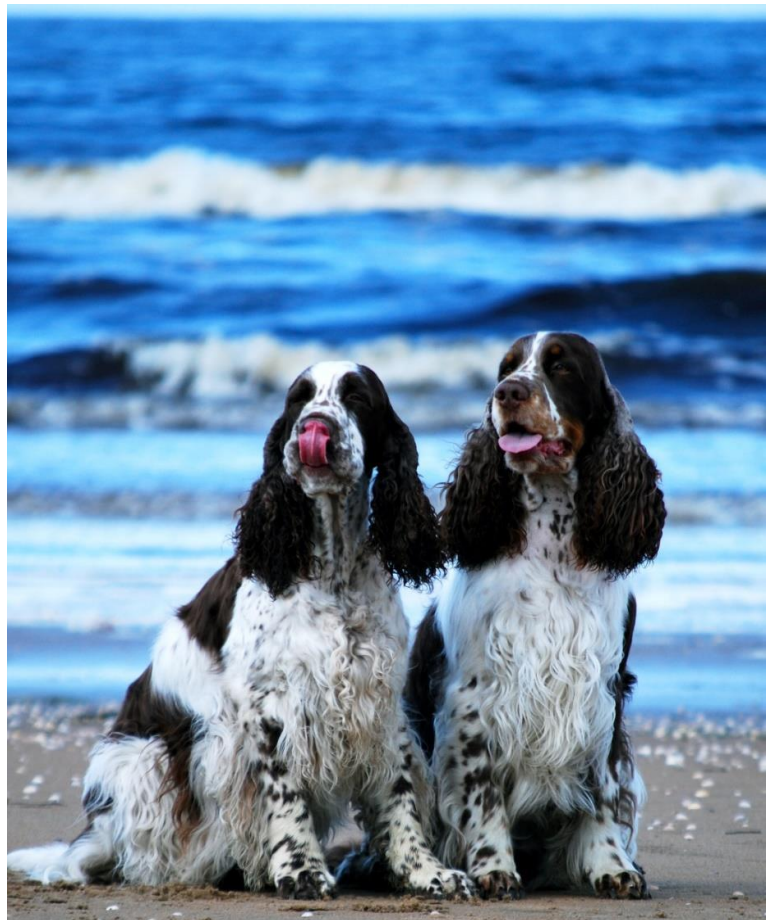
Förståelsen för engelsk springer spaniel kräver inte bara kunskap om hundens exteriör utan även kunskap om rasens historia och förståelse för dess ändamål.

Det vilar ett stort ansvar på våra axlar, rasklubben, våra uppfödare och dig som exteriördomare. Vi har tillsammans en uppgift att bevara springern, inte förändra den.

Springerklubben vill rikta ett stort tack till de enskilda springerägare som bidragit med foton till kompendiet, samt de raskännare som ställt sin kunskap om rasen till förfogande.

Springerklubbens styrelse

April 2014

SPRINGERKLUBBEN

*rasklubb för Engelsk Springer Spaniel
inom Svenska Spaniel och Retrieverklubben (SSRK)*

historia

Engelsk Springer Spaniel - en rashistorik

”Of ancient and pure origins...”

Så står det i inledningen av rasstandardens engelska version och visst är det så att engelsk springer spaniel är av gammalt ursprung. Trots att benämningen springer eller springing spaniel användes mycket tidigt, första gången redan på 1500-talet, blev engelsk springer spaniel som ras inte erkänd av Engelska Kennelklubben förrän år 1902. Före 1902 deltog rasen på utställning under benämningen Norfolkspaniel. I standarden för denna ras nämndes bland annat att färgen skulle vara leverbrun och vit eller svart och vit, bughöjden 43 å 46 cm, vikten omkring 25 kg, benen högre än hos andra spanielraser samt att huvudet skulle vara långt och smalt med fåra i pannan, vilket allt stämmer tämligen väl överens med vår nuvarande springer.

Rasen i Sverige

Det började på 30-talet...

Den första egentliga springerhistorien skrevs under 30-talet av de hundar som då importerades från England. De flesta av dessa förde den kände engelska hunden Ch Rufton Recorder i stamtavlan. Vid den här tiden var springern mycket heterogen, även jaktmässigt sett, och ofta lågställd.

Under andra hälften av 40-talet började kennel av Bjerkefall ägna sig åt att få rasen på fötter. Efter krigsslutet importerade de en tik från England, Ch Miss Greta of Ware och en hanhund, Ch Carnfield Craftsman (se foto), men där speciellt Greta lämnade tydliga spår efter sig. Enligt uppgift ska hon även ha varit den springer som var försökshund i den första prototypen för spanieljaktprov i Sverige. Under efterkommande år importerade kennel Bjerkefall ytterliga fyra springers, den här gången från Amerika.

CH Carnfield Craftsman hane f.40-talet

50-talet med enstaka stjärnskott

Under slutet av 40-talet och början av 50-talet låg registreringssiffrorna för springer på 150-200 per år. Under mitten och senare hälften av 50-talet stod springerrasen sedan en tid ganska stilla. År 1958 registrerades endast 38 st. De tidigare uppfödarna hade av skilda anledningar dragit sig tillbaka. En av de nya uppfödarna, kennel Pelsö fick dock ur sina fyra kullar med samma tik, Ch Penelope av Bjerkefall, fram några goda springrar. Främst utställnings- och brukschampion Pelsös Don som blev vårt lands första dubbelchampion. I övrigt säkrades rasens fortbestånd helt av strökullar från mer eller mindre erfarna tikägare. Kvaliteten på utställningarna var också mer än lovligt dålig, även så kvantiteten. Tre springrar var ett gott deltagarantal och ofta lyste rasen med sin frånvaro.

70-talet - tillväxtåren

Under 60-talet stegrades åter intresset för rasen och lyckade importörer gjordes från England av Kennel Brigadoon och kennel Mustela.

Utvecklingen gick sedan stadigt framåt för att få ett ordentligt uppsving under 70-talet. Revirets kennel fick fram många bra springrar varav flera blev champions. Revirets fortsatte sin uppfödning ända till början av 90-talet. Den mest tongivande kennel under denna tid och även långt in på 80-talet var dock kennel Brigadoon. Många av de uppfödare som startade under 70-talet baserade sin uppfödning på hundar från kennel Brigadoon. Andra importörer gjordes också från England - bl a tog Pygmalias kennel in flera hundar från kennel Cleavehill, de flesta av dessa var svart/vita. Dessa importörer innebar att den svart/vita springern slog igenom på allvar. Även kennlarna Windsong och Gofield tog in importörer från England som hade stor betydelse för den framtida aveln.

Revirets Adam f.76

Registreringarna under denna tid ökade stadigt och låg i slutet av 70-talet kring 400. Exteriört sett hade springern vid det här laget höjts kvalitetsmässigt men fortfarande var rasen mycket heterogen. De springrar som vann på utställning var av skiftande typer från mycket eleganta till mer grova och kompakta. Ett av de problem som diskuterades allmänt var att springern var på väg att bli för hög. Många hundar användes som jakthundar i olika former av jakt och de flesta uppfödarna tränade och tävlade också med sina hundar på jaktprov. Alla var inte jägare men eftersom championatreglerna krävde pris på jaktprov var detta en god morot till att träna sin springer.

80/90-talet

Under denna period gjorde den s k field trialspringern på allvar intåg i Sverige, och då i första hand i den sydligaste delen av landet. Uppdelningen i England mellan denna typ av springer som endast var framavlade på jaktliga egenskaper och den s k showspringern hade pågått under en ganska lång tid medan i Sverige hade vi, kanske mycket på grund av championatreglerna men även annan typ av jakt, avlat på både god exteriör och goda jaktliga egenskaper. Field trial, eller working hundarna fick stora framgångar på jaktproven.

CH Brigadoon New Generation Of York f.84

1982 startade rasklubben för engelsk springer spaniel, Springerklubben. 80-talet såg ytterligare minst två varianter eller typer av springer. Kennel Nobhill & Kennel Rowntree importerade via Finland hundar med lite amerikanskt blod vilket sedan blandades med engelskt blod. Dessa hundar var mycket framgångsrika i utställningsringen, de var mycket välgående och de hade oftast den eftersträvansvärda storleken. Flera kennlar hade även hundar som deltog med mycket goda resultat på jaktprov.

Ytterligare en typ kom under perioden till Sverige, denna gång genom direktimporter från USA. Dessa användes med mer eller mindre lyckat resultat i aveln på den existerande springerstammen och debatten var stundtals het om detta var en typ av engelsk springer som var enligt rasstandard. Med facit i hand kan sägas att efter några generationer är spåren inte så märkbara eftersom de flesta valde att korsa tillbaka på mer engelskt blod.

CH Whisborne Devil In Disquise hane f.88

CH Nobhill Duchess Go Grand tik f.86

Via Norge kom Ch Whisborne Devil in Disquise till Sverige. Hans morfar var den välkände Ch Graftonbury Genghis Khan. Här såg vi ytterligare en typ av engelsk springer med mycket massa och stomme, välvinklat bakställ och med flytande rörelser. Hans påverkan på rasens utveckling var mycket stor då han visade sig vara en utmärkt avelshund som passade väl till många olika slags tikar och han nedärvde sin typ starkt.

Nytt millennium – mer internationellt utbyte

Under de senare åren har aveln allt mer gått över på engelsk showblod genom egna importörer men även med hjälp av hundar från Finland, Norge och Danmark. Flertalet importörer har också tagits in från Australien och även dessa hundar har haft stor inverkan på springeraveln i Sverige.

Saxat från sammanställning av Eva Frisk, baserat på nedanstående källor:

Spanielboken, M Hermelin
Tidningen Hunden, artikel av S Wallqvist
Engelsk Springer Spaniel, Helena Thorslund

springern

Springerklubben har inför 2014 års exteriördomarkonferens valt att lägga största fokus på det som gör en springer till en springer och som särskiljer den från de andra spanielraserna:

PROPORTIONER – RÖRELSER – HUVUD

Sedan förra gången det begav sig, år 2004, upplever vi dessvärre att många springrar har tappat de rastypiska proportionerna, det som rasstandarden säger "highest on legs and raciest in build of all the British landspaniels". Alltför många har för korta ben och för långa ländpartier vilket gör helhetsintrycket felaktigt och hunden tappar sin rastyp. En del springrar är också för tunga och grova vilket inte heller är rastypiskt.

Vi har också förlorat de korrekta springerrörelserna, de som verkligen är unika för just en springer spaniel. Hundar med övervinklade bakstall i kombination med raka skuldror och korta överarmar som visas i ett alltför högt tempo, skapar möjligen en tilltalande och imponerande hund att se på, men korrekta springerrörelser är det definitivt inte.

När man tittar på en engelsk springer spaniel ska man tänka lagom och inte extrem på något sätt. Om man reagerar på att något sticker ut, t.ex. lång hals, för kort kropp, mycket vinklar eller dylikt så är det med största sannolikhet inte rastypiskt. Alla delar ska passa in i varandra för att bilda en balanserad helhet. Det enda som får vara extremt hos en springer är dess rörelser som är som det heter på engelska "strictly his own". Ingen annan ras rör sig på samma sätt som en engelsk springer spaniel med korrekta rörelser.

"The breed standard asks for a medium sized Spaniel, free of all exaggerations, everything in moderation. The immediate impression should be one of complete balance, everything in proportion."

"It's important to remember that he is indeed a "distinct Spaniel" of "ancient and pure origin" and not just an overgrown English cocker."

"A too heavy springer cannot even move well in the ring and it certainly cannot be the active dog needed for a Spaniel's work in the field"

Mrs Marie Merchant, Kennel Clanach Australien

standard

med rasklubbens kommentarer

Rasstandard för Engelsk Springer Spaniel
(English Springer Spaniel)

FCI-nummer : 125

FCI-standard på engelska publicerad : 2009-10-28

FCI-standard fastställd av FCI General Committee: 2009-07-28

Översättning faställd av SKK's Standardkommitté: 2010-11-17

Kommentarer till rasstandard skrivna av Springerklubben April 2014

Ursprungsland/Hemland: **Storbritannien**

Användningsområde: **Stötande och apportrande fågelhund**

FCI-klassifikation: **Grupp 8, sektion 2, med arbetsprov**

Bakgrund/ändamål

Den engelska springer spanieln är av gammalt ursprung. Rasen är den äldsta av de brittiska fågelhundarna. Den användes ursprungligen för att finna och stöta upp villebråd vid jakt med nät, falk eller greyhound, men brukas numera uteslutande som stötande och apportrande hund.

Helhetsintryck

Engelsk springer spaniel skall vara symmetrisk, kompakt, stark, glad och aktiv. Den är den mest högbenta och elegant byggda av alla brittiska landspaniels.

Kommentarer till helhetsintryck:

Helhetsintrycket av en springer är mycket viktigt, det skall vittna om styrka, glädje, aktivitet och stor rörlighet.

Proportioner är av oerhörd vikt, det är detta som karakteriserar just en engelsk springer spaniel från de andra landspanielraserna. "Highest on leg and raciest in build" säger egentligen allt.

Därmed inte sagt att springern skall vara högställd eller överelegant, utan proportionerna är att jämföra mot cocker, field, sussex, clumber och welsh springer spaniels proportioner.

Kombinationen av substans och elegans definierar en korrekt engelsk springer spaniel. I dag ser vi alltför många springer med felaktiga proportioner. För korta ben och för långa ländpartier gör att helhetsintrycket blir helt felaktigt och hunden tappar sin rastyp.

Hane med utmärkta proportioner och tillräcklig pälsmängd.

Balanserad tik med utsökt överlinje. Notera också den korrekta mörka leverfärgen.

Maskulin väl balanserad hane som uttrycker kombinationen av substans och elegans.

Ädel feminin tik med mycket goda proportioner och utmärkt könsprägel.

Kraftfull maskulin hane med ett utsökt bakställ. Notera särskilt de breda, muskulösa låren och has av lagom längd.

Elegant tik med utmärkta proportioner

Uppförande / karaktär

Engelsk springer spaniel är vänlig, gladlynt och följsam. Blyghet och aggressivitet är absolut inte önskvärt.

Kommentarer till uppförande / karaktär:

Springern skall ge ett intryck om att vara glad, vänlig, uppmärksam och vilja vara till lags.

Premiera hellre glädje och livlighet (obs! inte att förväxla med stress / flyktbeteende) än hundar som ger intryck av att vara avstängda / ej närvarande.

Diskvalificerande fel har en springer som uppvisar tecken på aggressivitet eller är extremt skygg.

Huvud

Skallparti

Skalle: Skallen skall vara medellång, tämligen bred och lätt rundad. Fåran mellan ögonen skall gradvis försvinna längs pannan mot nackknölen, som inte får vara framträdande.

Stop: Stopet skall delas av en fåra mellan ögonen.

Ansikte

Nostryffel: Näsborrharna skall vara väl utvecklade.

Nosparti: Nospartiet skall ha lagom längd i förhållande till skallen. Det skall vara tämligen brett och djupt. Partiet under ögonen skall vara väl utmejslat.

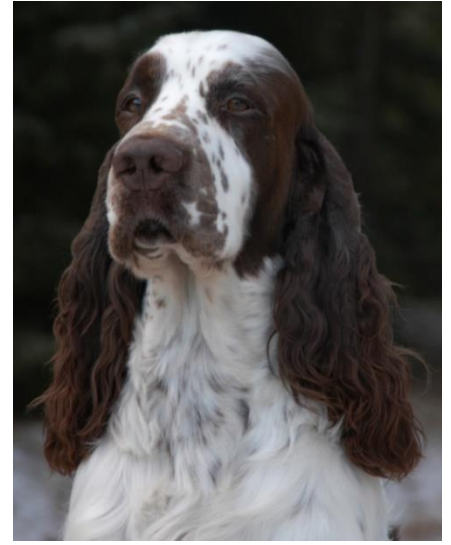
Läppar: Läpparna skall vara tämligen djupa och kvadratiska

Käkar/tänder: Käkarna skall vara starka med komplett, regelbundet och perfekt saxbett.

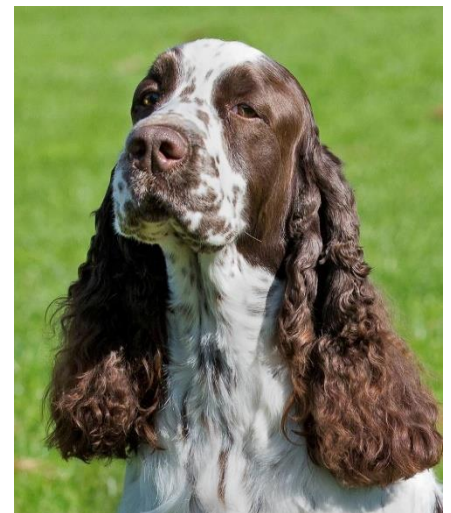
Kinder: Kinderna skall vara flata.

Ögon: Ögonen skall vara medelstora och mandelformade, inte utstående eller insjunkna. Ögonränderna skall vara åtliggande så att ingen bindhinna syns. Uttrycket skall vara vänligt och vaket. Färgen skall vara mörkt hasselnötsbrun. Ljusa ögon är inte önskvärt.

Öron: Öronen skall vara droppformade, av god längd och bredd, ligga ganska tätt intill huvudet och vara ansatta i höjd med ögonen. De skall vara vackert bepälsade.

Tre hanhundshuvuden med utmärkt könsprägel, väl utfyllda nospartier och kvadratiska läppar.

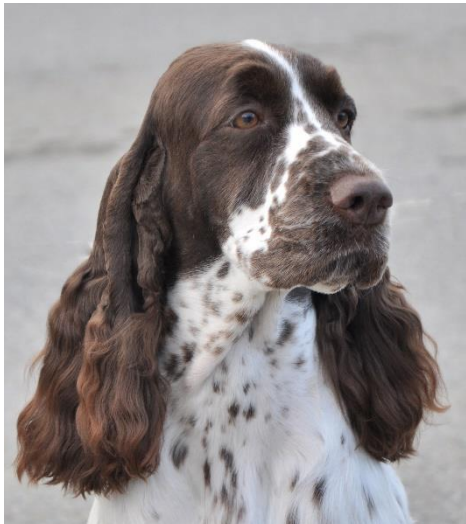
Tre vackra tikhuvuden som utstrålar femininitet. Samtliga visar på mycket bra proportioner avseende förhållande mellan skalle och längd på nospartiet.

Kommentarer till huvud:

Huvudets skönhet ligger i dess kombination av kraft och ädelhet. Det typiska, korrekta stopet, fåran mellan ögonen och utmejslingen under ögonen bidrar i hög grad till det korrekta springeruttrycket. Ett alltför brant eller plant stop ger springern ett oädelt och otypiskt uttryck. Ett vackert rastypiskt springerhuvud karakteriseras också av väl markerade ögonbrynsbågar. Nospartiet skall vara av samma längd som skallen som skall vara lätt rundad. I rasen eftersträvas parallellitet i linje av nosrygg och skalle. Käkarna skall vara breda och kraftiga för att klara även tyngre apport. Viktigt är en kraftig underkäke med markerad haka. Nosen skall ha god pigmentering och färgen på nosen skall vara svart på svart/vita hundar och leverfärgad på leverfärgade/vita hundar.

Två maskulina hanar med korrekta mandelformade ögon.

Vackert tikhuvud med väl markerade ögonbrynsbågar som förstärker det korrekta springeruttrycket.

Vackert tikhuvud som påvisar ett korrekt stop. En uppmärksam blick som utstrålar vänli

Kommentarer till ögon:

De korrekta mandelformade ögonen tillsammans med den mörkt hasselnötsbruna färgen är en väsentlig del i det önskade mjuka springeruttrycket. Blicken är uppmärksam och utstrålar tillit, vakenhet, vänlighet och nyfikenhet. Den idealiska ögonfärgen är mörkt hasselnötsbrun. Valpar och unga hundar har ibland en ljusare nyans av hasselnötsbrunt, som senare mörknar till korrekt färg. Ett alltför vanligt fel hos rasen i dag är ljusa ögon.

Kommentarer till öron:

Öronen skall vara ansatta i höjd med ögonen och vara vackert bepälsade. Alltför lågt eller alltför högt ansatta öron ger ett otypiskt uttryck åt huvudet.

Hals

Halsen skall vara lagom lång, stark, muskulös och fri från överflödigt halsskinn. Den skall vara lätt välvd och smalna mot huvudet.

Kommentarer till hals:

Halsen skall harmoniera med resten av hunden, balans utan överdrifter.

Det är lika fel med en alltför lång, tunn och dåligt musklad hals som en för kort och grov hals. Övergången från hals till rygg skall vara mjuk, och alltför mycket löst halsskinn är ej önskvärt.

En mycket balanserad tik som visar den önskvärt mjuka övergången från hals till rygg.

Kropp

Kroppen skall vara stark, varken för lång eller för kort.

Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, muskulöst, starkt och obetydligt välvt.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara djup och välutvecklad. Revbenen skall vara väl välvda.

Hane med fina proportioner, djup kropp och vackra mjuka linjer

Tik med utmärkt överlinje, lång djup bröstkorg och ett kort starkt ländpart

Kommentarer till kropp:

Springerns kropp skall vara kompakt, fast och väl musklad. Den djupa, väl välvda bröstkorgen når ner till armbågen. Det skall vara god vidd mellan frambenen och förbröstatet skall vara välutvecklat.

Idag är det vanligt förekommande hos rasen att hundar har bröstkorg med tillräckligt djup, men där den korrekta välvningen saknas. Detta är inte önskvärt.

Ländpartiet skall vara kort, starkt och muskulöst och en aning välvt för att ge kraft åt de rastypiska rörelserna.

Kroppslinjerna skall vara mjuka och harmoniska, aldrig kantiga. Rygglinjen skall vara fast och horisontell och springern skall behålla den i såväl stående som i rörelse. En sluttande rygglinje i rörelse är att betrakta som ett fel.

Svans

Svensen har traditionellt kuperats.

Kuperad svans: Svensen skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Den skall vara väl behårad. Svansrörelserna skall vara livliga.

Okuperad svans: Svensen skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Den skall vara väl behårad. Svansrörelserna skall vara livliga. Svensen skall vara i balans med hunden i övrigt.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE

Kommentarer till svans:

Svensen skall inte vara en direkt förlängning av rygglinjen utan skall vara ansatt något under denna. Både högt buren och rakt nedhängande svans är lika felaktiga och rasotypiska. Vissa hundar kan bära sin svans med en liten böj på yttersta delen av svansen. Om svansansättningen och hur hunden bär den första hälften av svansen är korrekt skall detta inte förväxlas med en för "hög svans".

En välbalanserad hanhund av bra storlek och med utmärkta proportioner. Dessa båda foton påvisar en bra utveckling från 8 månader fram till 3 års ålder.

En harmoniskt byggd tik med utsökt halsansättning och vackra linjer. Fotona påvisar utvecklingen från 6 månader fram till 3 års ålder.

Extremiteter

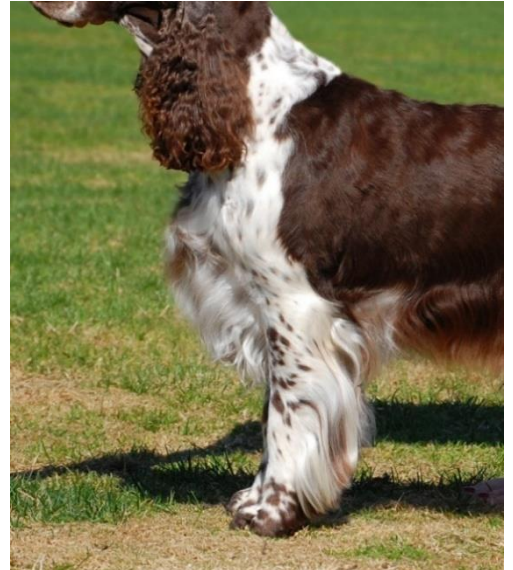
Framställ

Helhet: Frambenen skall vara raka och ha god benstomme.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara sluttande och väl tillbakalagda.

Armbåge: Armbågarna skall ligga tätt intill kroppen.

Handlov: Handlovarna skall vara starka och fjäderande

Framtassar:

Framtassarna skall vara fasta, kompakta och väl rundade med starka, kraftiga trampdynor.

Bakställ

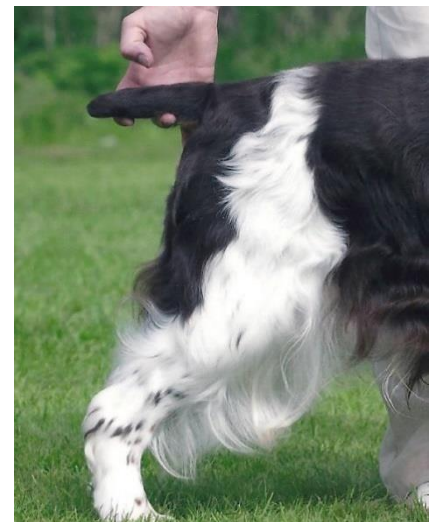
Helhet: Bakbenen skall vara välställda.

Lår: Låren skall vara breda, muskulösa och välutvecklade.

Knäled: Knälederna skall vara måttligt vinklade.

Has/hasled: Haslederna skall vara måttligt vinklade. Grova hasor är inte önskvärt.

Baktassar: Baktassarna skall vara fasta, kompakta och väl rundade med starka, kraftiga trampdynor.

Två bakställ som definierar det rastypiska hos en springer: breda muskulösa lår som når ända ner i den starka hasen.

Kommentarer till framställ och bakställ:

Springern skall ha en passande benstomme till sin kropp. Vi vill åter betona vikten av kombinationen substans och elegans.

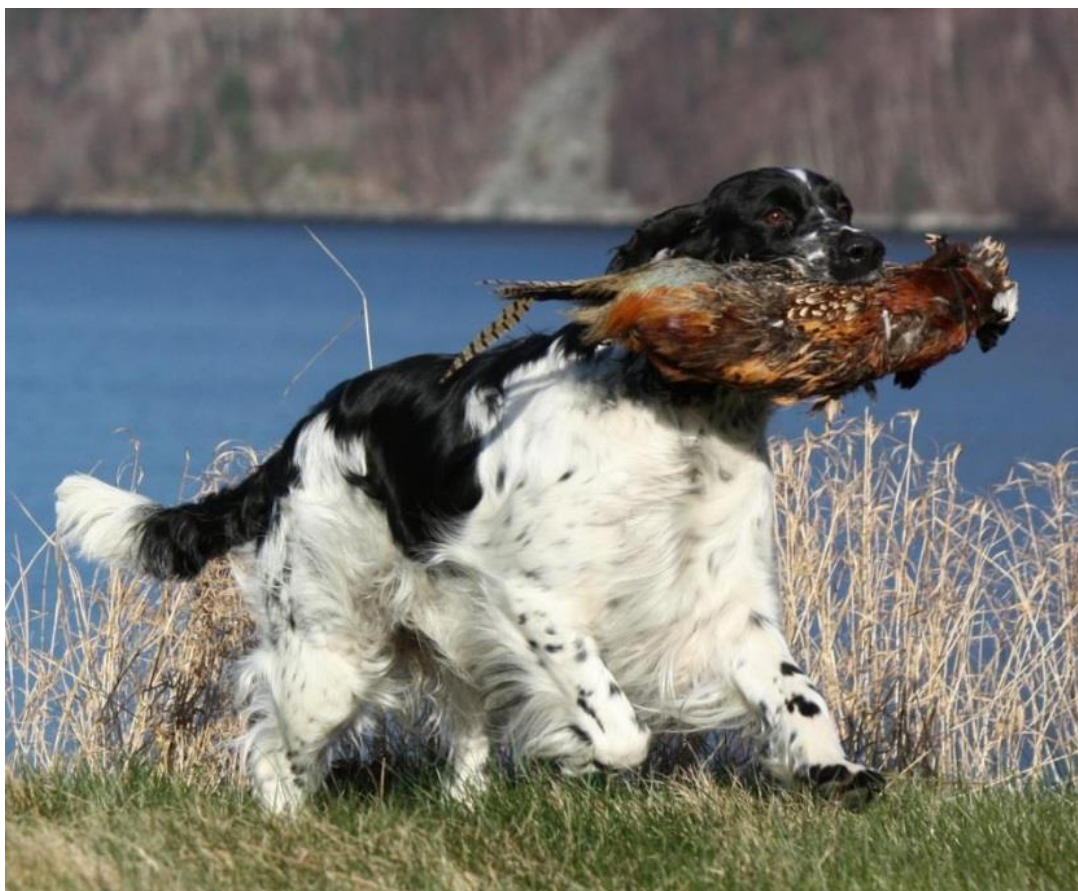
Det rastypiska steget förutsätter god balans i vinklingen. Väl tillbakalagda skuldror tillsammans med långa överarmar i korrekt vinkel mot skuldran placerar frambenen väl under kroppen och ger en mjuk övergång från hals till rygg.

Den framåt drivande kraften i rörelsen hämtas från det starka, väl musklade bakstället. Vinklingen skall vara måttlig, varken överdriven eller för knapp och bakbensvinklingen skall harmoniera med frambensvinklingen. Hasen är av medellängd, stark och lite rundad i konturen. I rörelse förs hasen väl in under kroppen.

Mycket karakteristiskt för en korrekt rastypisk springer är ett brett kors, breda muskulösa lår och en stark och stabil has.

Väl rundade, fasta, oömma tassar är en viktig egenskap för en jakthund. Tassens form och höjd skall påminna om en kattass. Platta, lösa tassar är ej önskvärt.

Ett alltför vanligt fel idag är för långa underben och för höga hasor. Detta fel påverkar i stor grad hundens helhet och balans och gör att hela bakstället hamnar för långt bakom kroppen. Det medför också att de karakteristiska springerrörelserna undermineras då hasen inte kommer tillräckligt långt in under kroppen.

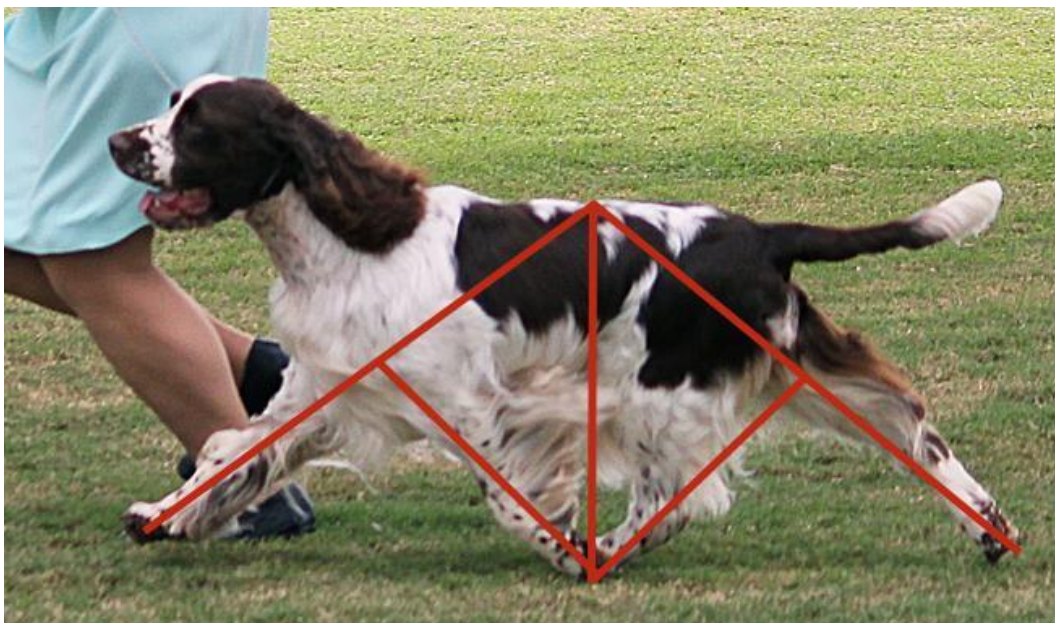
Rörelser

Den engelska springer spanielns rörelser är mycket karakteristiska. Frambenen skall föras väl framåt från skuldrorna så att tassarna förs långt framåt i lätta och fria rörelser. Hasorna skall föras väl under kroppen och följa frambenens linje. När den rör sig långsamt kan den gå i passgång vilket inte är otypiskt för rasen.

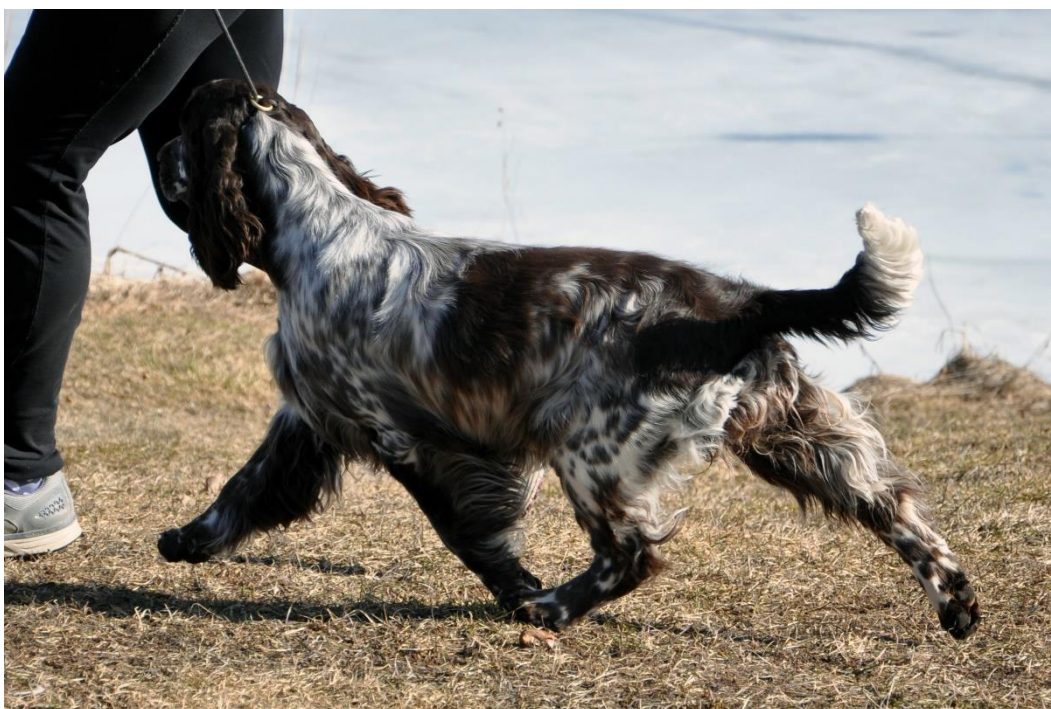
Kommentarer till rörelser:

En korrekt byggd springer rör sig med lätta och fria rörelser, till synes utan ansträngning. Just den för rasen önskvärda lättheten i steget bör prioriteras framför steglängden. Frambenen ska föras väl framåt från skuldrorna och inte högt upp i luften som på en hackney häst. Hasorna ska föras väl in under kroppen och baktassen skall landa precis i framtassens avtryck. En springer med korrekta rörelser rör sig med ett ganska långsamt steg, med en aldrig så liten fördröjning precis när steget är som längst innan benen går tillbaka igen. En springer ska ha rastypiska rörelser även i ett makligt tempo, att röra sig med snabba alltför långa steg är inte rastypiskt.

God balans i vinkling mellan framställ och bakställ utgör grundstommen i de rastypiska rörelserna. En springer med god balans rör sig harmoniskt, balanserat och täcker marken väl. En springer skall också kunna jaga en hel dag och rörelserna måste därför vara jämna, mjuka och effektiva, samt kosta minsta möjliga energi.

Balanserade rörelser som visar lika lång steglängd fram som bak samt en stark och korrekt överlinje.

Fotot visar på ett utmärkt sätt vikten av ett kort stark ländparti för att få kraft att föra bakbenen långt in under kroppen.

Här visas den lätthet som eftersträvas i de korrekta och rastypiska springerrörelserna.

Päls

Pälsstruktur: Pälsen skall vara tät, rak och ge gott skydd för väder och vind utan att vara grov. Den skall bilda måttliga behäng på öron, framben, kropp och bakben.

Kommentarer till päls: *Kvaliteten på täckhåren är av stor betydelse för springern som jakthund. Den korrekta pälsen har blankt täckhår, är inte för grov, ullig eller lockig samt har en tät underull. Överdrivet mycket päls och behäng är ej önskvärt och i högsta grad opraktiskt vid jakt och annat praktiskt arbete.*

Ovan ses två tikar, en helt urfälld och en fullpälсад. Denna variation av pälsmängd kan man idag se i ringarna. Vi vill påpeka att det är kvaliteten på pälsen som är det viktiga, inte längden på behäng. Notera också att en hund med mycket päls kan ge ett lågställt intryck fastän proportionerna är de korrekta.

Färg:

Leverbrunt och vitt, svart och vitt eller någon av dessa kombinationer med tantecken.

Kommentarer till färg: Det finns inga regler för hur proportionerna mellan färgerna skall vara, vilken teckning man föredrar är en smaksak. Som uppfödare och ägare har man friheten att föredra en färg eller teckning framför en annan. Som domare har man ej den möjligheten. Färg och teckning skall aldrig påverka bedömningen då det på intet sätt finns något samband mellan rastyp och färg / teckning. Det finns inga regler för tanmarkeringarnas utbredning, ej heller dessas placering på hunden. Den leverbruna färgen på engelsk springer spaniel bör vara relativt mörk.

Hanhund

Tik

Hanhund

Tik

Hanhund

Tik

Ovan och på föregående sida visas några exempel på olika färgteckningar som förekommer på rasen. Notera särskilt att ingen teckning är mer rätt eller fel än någon annan och att teckningen kan förvilla intrycket av hundens helhet. I den mån det är möjligt bör man helt bortse från teckningen.

Storlek/vikt

Mankhöjd: Cirka 51 cm.

Kommentarer till mankhöjd:

Mankhöjden skall anses som ett cirkamått (samma för hanar och tikar) och är således varken en minimihöjd eller en maximihöjd. En normalvariation idag är +/- 3 cm. Det är viktigt att mankhöjden ses i relation till det samlade intrycket av symmetri, harmoni och balans.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

tack till

Springerklubben vill tacka följande som välvilligt har medverkat i framställandet av raskompendiet 2014:

Historia, text:

Saxat från sammanställning av Eva Frisk baserat på källorna Sigrun Wallqvist, Helena Thorslund samt Marianne Hermelin.

Historia, foton: Harald Ulltveit-Moe
arkivbilder

Texter med mera: Springerklubbens arbetsgrupp för exteriördomarkonferensen 2014
(AnnSofie Öhman, Helene Björkman, Kristina Korhonen, Birgitta Pettersson, Lena Vängbo, Linnea Pettersson)

Omslagsfoto framsida: Erik Lassuri
Omslagsfoto baksida: Marica Teir

Övriga foton är tagna av:

Agnieszka Banaszak-Kulka

Ann-Charlott Burman

Ann Lundin

Anneli Karlsson

Anne Katrin Bøyum

Bob Jackson

Emelie Karlsson

Inger Handegård

Justyna Kaminska

Kate Keely

Katrin Juurak

Lena Vängbo

Linda Lindmark

Marie Merchant

Nina Jonzon

Per Undén

Stefan Noga

Susanna Mononen

Veera Hovila

Lay-out: Lena Vängbo

SPRINGERKLUBBEN

*rasklubb för Engelsk Springer Spaniel
inom Svenska Spaniel och Retrieverklubben (SSRK)*

